

Školník

Ročník: 9

Číslo: 1

Opäť v škole

(Elena Čepčeková)

*Stíchlo pole, zaviaľ vietor,
škola brány otvára.
Všetkých žiakov veľkých, malých,
do náručia zvoláva.*

*Vôňu poľa, šelest lesov
nesieme si v pamäti.
Teraz zas nám do lavice
jasné slnko zasvieti.*

*A pre pánov učiteľov
pozdrav z našej záhradky.
To sú kvietky, čo sme z jari
sami siali na hriadky.*

*Zazvoň krajom, naša pieseň,
nech zvie mesto, dedina,
že pre všetky šťastné deti
školský rok už začína.*

Školský rok sa začal,

a my sme sa opäť stretli. Zážitky z leta už pomaly odviaľ jesenný vánok. Presne ten istý vánok, ktorý nám pozhadzoval gaštanové listy v našej školskej záhrade. Plní očakávaní, túžob a prianí, zasadli sme za školské lavice a učiteľské stoly. Aby sme vedeli, učili, tušili a vytušili. Učili sa od skúseností iných, alebo na vlastných chybách. V náručí školskej vône objímali spolužiakov a ich smútok. Hladili šediny učiteľských

školský rok zvládli. Zvládli úspešne, radostne, príjemne, ...a spolu. Keď budeme vidieť sklamanie, podržme si ho v dlani, ohrejme ho svojim teplom a opatrne vložme späť. Späť do srdca plačúceho, sklamaného, alebo smutného. Keď budeme vidieť radosť, tešme sa spolu. Radujme sa, výskajme a smejme sa spoločne...iba tak, pre radosť a smiech v našich tvárach, ktorý sa bude rozplývať na našich školských chodbách. Budme jeden druhému kamarátom a človekom. Človekom, ktorý poteší, rozveselí, povzbudí,...objíme.

Kristínka Pulišová

trápení, ktorí niekedy veľmi ťažko nachádzajú riešenia zašifrovaných rovníc úspechu.

Sme vyspelejší, o niečo vyšší a skúsenejší.

Každým dňom sa učíme niečomu, od niekoho, alebo od seba. Spoznávame výhry aj sklamania, víťazné zvýsknutia aj uplakané vzlykania. S radostnou myšlienkou našich budúcich zajtrajškov, vkladáme nádej každému prichádzajúcemu dňu.

Prajem nám všetkým, aby sme tento

Noví redaktori

Ahoj kamaráti!!!

Volám sa Jeronimo Tököly, mám 12 rokov a budem novým redaktorom školského časopisu Štvorlístok.

Moje záľuby sú: spev, divadlo, jedenie a samozrejme Harry Potter. Žijem v Kremnici v DeD Maurícius a som šiestak.

Teším sa na spoluprácu s vami.

Ahoj ľudia!!!

Volám sa Miško a budem rovnako ako môj spolužiak redaktor školského časopisu. Žijem v Kopernici a moje záľuby sú strieľanie, čítanie kníh Fablehaven a všetko čo sa týka prírody.

V budúcnosti by som preto chcel byť poľovník.

Teším sa na vás!!!

Noví žiaci

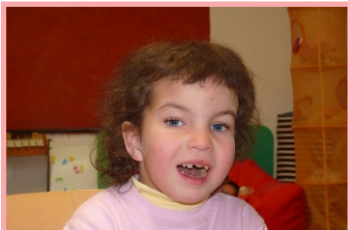
Volám sa Kristián Facuna. Chodím do 1. ročníka ŠZŠ-A k pani učiteľke Pulišovej. Mám veľmi rád školu. Rád si staviam stavebnicu, alebo sa iba tak veselo bláznim s mojimi spolužiakmi.

Volám sa Martin Piatrik. Chodím do pr. roč. C-variantu k pani učiteľke Miklošovičovej. Mám rád pesničky, rôzne zvuky, videopesničky na ktoré sa môžem aj pozerieť. Rád si dobre zajem, najmä jogurty a croissanty. Rád z domu vynášam rôzne veci a nosím si ich do školy.

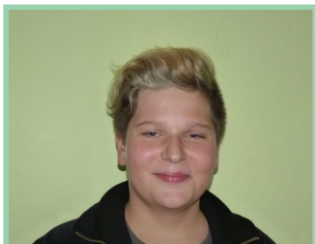
NOVÍ ŽIACI

Noví žiaci

Volám sa Vaneska Beňová a chodím do prípravného ročníka ŠZŠ-C k pani učiteľke Magulovej. Mám rada detské knihy a rada jem.

Volám sa Nikolka Farkašová. Chodím do 1. ročníka Praktickej školy. Najradšej mám počítač. Nemám rada maľovanie. V škole sa mi páči.

Volám sa Juraj Bernáth. Chodím do 6.B. Mojim dobrým kamarátom je Thomas Flachs. Rád sa s ním zabávam, rozprávam.

Volám sa Thomas Flachs. Chodím do 6.B. Mám rád hokej – pozícia brankára. Rád pozerám futbal, filmy a vojenské filmy. Nemám rád rozprávky.

Volám sa Miška Pechová, chodím do 6.A triedy. V škole som si rýchlo zvykla a páči sa mi tu.

Volám sa Dávid Olík. Chodím do Praktickej školy. Mám rád Plnenú papriku a špenát. Do školy chodím veľmi rád.

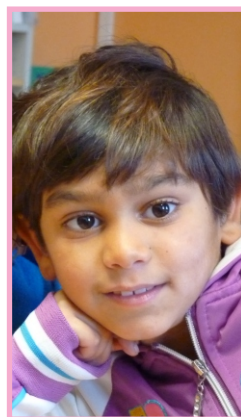
NOVÍ ŽIACI

Volám sa Veronika Lacková. Chodím do prípravného ročníka ŠZŠ-A k pani učiteľke Pulišovej. Najradšej mám telesnú výchovu. Rada hrám futbal. Nemám rada písanie a kreslenie. Radšej sa hrám.

Ja sa volám Saška Oláhová. Chodím do triedy prípravného ročníka ZŠ. Mám rada pesničky, učenie a svojich spolužiakov. V triede sa mi veľmi páči.

Volám sa Jazmínka Šarkoziová a chodím tiež do triedy prípravného ročníka ŠZŠ-A k pani učiteľke Pulišovej. S Veronikou sedím v lavici. Nevieť prečo Veronika nerada kreslí,....ja kreslím veľmi rada. Mám rada hodiny s pani učiteľkou Romankou, kedy kreslíme a kreslíme.

Ja sa volám Šimonko Kopál. Som spolužiakom Jakubka a Sašky. Chodím do prípravného ročníka ZŠ. Mám rád plastelínu a sladkosti.

Ja som Jakubko Medveď. Chodím so Saškou do triedy. Som tiež prípravkár ZŠ. Rád sa dobre najem. Mám rád, keď sa s chlapcami bláznime. Občas robíme aj neplechu.

BEACTIVE V KREMNICKOM POHORÍ

V tomto roku Európsky týždeň športu prebiehal od 10. - do 17. septembra 2016.

Hlavným zámerom týchto dní bola propagácia športu a pohybových aktivít po celej Európe. Iniciatíva je zameraná na všetkých bez ohľadu na vek, vzdelanie či úroveň trénovanosti a jej cieľom je inšpirovať k pravidelnej pohybovej aktivite Európanov a vytvoriť podmienky a príležitosti v každodennom živote, aby viac cvičili. Európsky týždeň športu 2016 sa konal v 31 krajinách Európy. Oficiálne otvorenie Európskeho týždňa športu 2016 sa uskutočnilo 10. septembra v Košiciach na Slovensku a hlavné podujatie bolo

#BEACTIVE

Európsky týždeň športu
10. - 17. september 2016

15. septembra v Bruseli. Náš team v zložení Windisch Stanislav, Bartošík Rudolf, Zliechovec Patrik, Zliechovec Erik, Mesároš Patrik, Bartoš Vladimír, Rolko Samuel, Kvasňák Patrik, Gašparovič Martin, Píš Michal, Šarközy Marek, Lacko Igor a Horváth Roland sa vydal na turistické cesty do Kremnického pohoria 12. septembra 2016 o 09.00 hod. Pre tento Európsky týždeň športu sme zvolili ako hlavnú aktivitu turistiku. Podľa môjho názoru je práve turistika, to znamená prirodzený pohyb ako aj čerstvý horský vzduch ideálnou kombináciou ako naštartovať v ľudskom tele dobrú kondíciu a imunitu.

Za spoluprácu mi dovoľte poďakovať rodičom detí a pani riaditeľke školy Ing. Moškovej, ktorá nám zabezpečila ubytovanie na chate nad obcou Nevoľné. V týchto dňoch sa končí Európsky týždeň športu, ale naši žiaci sa nemajú čoho báť, pretože pre nás týmto začína internátny školský rok športu. Teší, rozveselí, povzbudí,...objíme.

Rudko Bartošík

Bedmintonový turnaj v Bratislave

V dňoch 4.- 6.11.2016 sa naši žiaci zúčastnili bedmintonového turnaja SP v Bratislave.

Keďže sluchovo postihnutých žiakov a celkovo dievčat, ktoré by mohli reprezentovať v tejto súťaži je málo, spolupracoval som s DeD. Maurícius, kde mi poskytli 2 dievčatá a 1. chlapca a tak sme vytvorili jeden celok reprezentujúci našu školu. Príchod do Bratislavy bol v znamení zoznamovania a celý večer bol vlastne tréningový. Potom nastalo losovanie súperov medzi jednotlivými školami, kde sme veľmi šťastný výber nemali vzhľadom k tomu, že do skupiny chlapcov boli vylosovaní dvaja žiaci z integrovanej školy z Banskej Bystrice, ktorí sa

profesionálne venujú bedmintonu už 7 rokov.

V skupine jednotlivcov odohral každý 5 zápasov. U dievčat Michaela Pechová skončila na 1. mieste avšak potom prehrala v semifinále a v boji o 3. miesto aj pri určitej nervozite tesne prehrala. Roland Horváth v ťažkej skupine tiež skončil na 4. mieste.

Laura Radičová, ktorá síce nehrala excelentne, vyhrala aj vďaka pomoci jej spoluhráča Merčiaka i keď aj ona

mala na víťazstve v zápase o 3.miesto, dosť veľkú zásluhu. Všetci zúčastnení bojovali ako jeden celok, prejavovali mimoriadnu snahu v každom zápase, vzájomne sa rešpektovali podporovali a plnili pokyny trénera. Za to im patrí veľká pochvala a uznanie.

Stanko Windisch

Svetový deň mlieka

Milí žiaci, mlieko je prvou potravou, s ktorou sa stretávame po narodení a sprevádza nás celý život. Mlieko je jednou zo základných potravín a má veľký význam v našej správnej výžive. Okrem bielkovín a vitamínov,

obsahuje minerálne látky. Najdôležitejšie sú vápnik, fosfor, ktoré sú nenahraditeľné pri tvorbe kostí a zubov.

V stredu, 28. septembra sme si pripomenuli Svetový deň mlieka v školách ochutnávkou tejto zdravej potraviny.

Preto pime mlieko a jedzme jogurty a syry každý deň!

Majka Donovalová

Doktor Zdravie

V pondelok 21. novembra sa uskutočnil dlho očakávaný koncert.

Bol perfektný! Žiaci sa dozvedeli prostredníctvom pesničiek, hovoreného slova, videostupov mediálne známych osobností o zdravom životnom štýle.

Výchovný koncert bol prístupný aj pre naše sluchovo postihnuté deti.

Žiaci si zaspievali, zatancovali, zasúťažili, ale hlavne získali nové informácie o zdravom spôsobe života.

Ďakujeme Paulínke Ištvancovej a tešíme sa na ďalší výchovný koncert.

Jarka Páričková

Rozprávka O veľkej repe

V piatok 7.10.2016 o 9:00 hod žiaci 1.stupňa a o 10:00 hod žiaci 2.stupňa, mali možnosť vidieť divadelné predstavenie: „ROZPRÁVKA O VEĽKEJ REPE“.

Autorkou a jedinou herečkou bola MgA. Ivica Tichá. Priniesla nám kúzelnú knižku s rozprávkou o veľkej repe. Pri predstavení využívala posunkový jazyk a názorné pomôcky. Ale nebolo to predstavenie, kde sú deti len diváci. V závere sa z divákov stali herci a aj pani učiteľky sa aktívne zapojili do predstavenia. Všetci sme mali z toho veľký zážitok. Ak nepoznáte obsah v krátkosti Vám to vysvetlím: dedko s babkou mali malú záhradku. Zasadili do nej semienko repky. Semienko rástlo, oni polievali až vyrástla repa. Keď bola dosť veľká, išiel dedko repku vytiahnuť. No ako sa namáhal, nemohol ju vytiahnuť a preto zavola na pomoc babku. Ťahali obidvaja no vytiahnuť ju nemohli. Preto zavolali vnučku, ale ani s ňou ju nevytiahli a tak museli zavolať psíka, mačičku a

nakoniec aj myšku. Vtedy ju vytiahli. Veľmi sa všetci tešili. Z toho vidíme, že spoločnou prácou a pomocou sa všetko podarí. Na záver sa chcem poďakovať MgA. Ivici Tichej za jedinečný a nezabudnuteľný zážitok. Pre zaujímavosť, Ivica s týmto predstavením vystupovala v Amerike, Európe a Ázii. Išlo už o 300-té vystúpenie. Gratulujeme.

Romanka Ridžoňová

ZÚČASTNILI SME SA

MARTIN GAŠPAROVIČ VESELÉ VIANOCE

*Už je ten začiatok a sneh začína
padať,
z lesa zoberieme domov strom.
Strom postavíme, zavesíme gule
a cukríky.
Keď je niekto neposlušný, dostane
uhlie a cibuľu.
Ale ak poslušný si,
Mikuláš Ti dá cukrík
a čokoládu.*

*Zvoní, zvoní, počúvam,
Dobré jedlo, polievka, kapustnica
a ryba so šalátom.
Pod stromom na zemi
veľa darčiekov:
Hračka, auto, hry, peniaze
a niekto PC.
O mesiac bude Nový rok 2017.
Na Silvestra pripravíme oheň-
ohňostroj až do neba.*

Kremnické jablko

***Dňa 9. októbra 2016 sa žiaci našej školy zúčastnili tradičnej výstavy
Kremnické jablko.***

Ako každý rok, aj tento rok sme sa išli pozrieť na skutočné farby jesene, ktoré sa ukryli v plodoch, v jablčkách a hruškách ovocných sádov a záhrad. Oviatie vetrom hmlistých rán údolí, oberáme dary, čo boli nám dané. Za krásu a vôňu ukrytú v nich, zo srdca ďakujeme.

Nádherne obrazy boli poukladané na stoloch, pracovitosť a skoré vstávanie. Okopávanie, vytrhávanie, oberačka, húževnatosť, láska a úcta k darom daným. A my, tichí pozorovatelia, sme sa opätovne nadychovali sladkastých farieb a voní jesene.

Kristína Pulišová

16. ročník florbalových medzinárodných majstrovstiev Českej republiky žiakov škôl so sluchovým postihnutím

V dňoch 11. – 13. novembra 2016 sa žiaci našej školy zúčastnili na florbalovom turnaji v Plzni.

Napriek dlhej ceste vlakom (cca 10 hodín) bola účasť na turnaji pre našich žiakov príjemným zážitkom. Vzhľadom na to, že sme sa na takomto turnaji zúčastnili prvý krát, boli naše výsledky príjemným prekvapením. Nielen to, že sme neskončili poslední, ale dali sme gól každému súperovi s ktorým sme hrali. Najväčším úspechom našej výpravy bola cena pre najlepšieho hráča, ktorú si domov odniesol Adam Henžel.

Na turnaji nás reprezentovali žiaci:

1. Erik Zliechovec
2. Michal Šarközy
3. Adam Henžel
4. Samuel Rolko
5. Patrik Kvasňák
6. Marek Šarközy

Tréner:

Mgr. Peter Kormaňák

Vedúci výpravy:

Ing. Miroslava Mošková

ĎAKUJEM KRISTÍNKE
ZA DOJÍMAVÝ ČLÁNOK,
KOLEGYNIAM A KOLEGOM
ZA „FINANČNÝ ŠTART“
DO OBDOBIA TRETIEHO VEKU.

VIKA

Konferencia v Bruseli:

Viacjazyčnosť a rovnaké práva v Európskej únii - role posunkových jazykov

Viete, že snívajú sa oplatí?

Otvorila som oči a sen sa stal skutočnosťou. Stála som tam, áno bolo to 28.9.2016 v Hemicycle v Európskom Parlamente v Bruseli na

konferencii s témou: „Viacjazyčnosť a rovnaké práva v Európskej únii - role posunkových jazykov.“ Zúčastnilo sa ho takmer tisíc osôb, z nich väčšina nepočujúcich z celej Európy. Išlo o historický okamih. Mýlnik pre nepočujúcich Európanov a tlmočníkov posunkových jazykov, na ktorý sa bude dlho spomínať, o ktorom sa budú Nepočujúci učiť v škole. Konferencia, ktorú zorganizovala nepočujúca europoslankyňa Helga Stevens o multilingvizme a rovnakých jazykových právach pre Nepočujúcich, bola tlmočená do 24 hovorených jazykov a 31 národných posunkových jazykov. Za účasti 145 tlmočníkov. Každá krajina mala konečne po prvýkrát v histórii svojho tlmočníka. Vďaka pozvaniu

europoslankyne Janke Žitňanskej, tam mohla byť aj časť slovenskej delegácie Nepočujúcich. A ja som mala tú česť tlmočiť slovenský posunkový jazyk spolu s Ankou Šmehilovou. Vďaka hladkému priebehu zabezpečenia celého pobytu a zabezpečenia programu kanceláriou Janky Žitňanskej sme mali možnosť bližšie spoznať významné miesta ako parlamentarium, európsky parlament, Minieuropu s miniatúrami rôznych známych európskych miest.

Navštívili sme kanceláriu Európskej únie nepočujúcich (EUD) a Európskej únie nepočujúcej mládeže (EUDY).....nezabudnuteľné momentky....

Zážitok na celý život.....

Lucka Novodomcová

10. ročník Športového dňa nepočujúcich

V sobotu 19.11.2016 sa konal v Trenčíne 10. ročník Športového dňa nepočujúcich, ktorý usporiadal Športový klub nepočujúcich Trenčín.

Športovalo sa vo futsale, volejbale mix a bowlingu za účasti Slovákov, Čechov a Maďarov. Ja som sa zúčastnil vo futsalovom turnaji, do ktorého sa prihlásilo 8 družstiev : ŠKN Trenčín A, ŠKN Trenčín B, FC Vráble A, FC Vráble B, 1.PSKN PRAHA, SKN BRNO, SSK Vítkovice, NMŠK 1922 BRATISLAVA.

Družstvá boli rozdelené na dve skupiny.

Ja som hral za družstvo SKN Brno, ktorý bol v druhej skupine.

SKN Brno – SSK Vítkovice 3:7

SKN Brno – Vráble B 17:3

SKN Brno – ŠKN Trenčín 18:0

Postúpili sme do štvrtfinále, kde nás čakal zápas:

SKN Brno - Vráble A 9:2

Postúpili sme do semifinále.

SKN Brno - NMŠK 1922 Bratislava 1:3. I keď sme prehrali bol to tvrdý zápas.

Zostalo nám hrať o tretie miesto.

SKN Brno – ŠKN Trenčín A 10:0.

Výsledky:

1.miesto SSK Vítkovice

2.miesto NMŠK 1922 Bratislava

3.miesto SKN Brno

Vyhlasenie výsledkov bolo na Párty, ktorú moderovali Ivana Horváthová a Roman Vojtechovský.

Potom vyhlásili najlepšieho brankára celého turnaja. Stal som sa ním ja Michal Píš, žiak našej školy, žiak 9.triedy. Vôbec som nečakal také ocenenie. Bol som najmladším účastníkom a vychytil som tvrdé strely. Som nesmierne hrdý za toto ocenenie. Teší sa so mnou moja celá rodina.

Michal Píš

Šarkaniáda na internáte

Dňa 26. októbra sa na internátnom dvore konala Šarkaniáda.

Deti si vyrobili s pomocou svojich vychovávateľov krásne šarkany. Počasie nám prialo. Slniečko krásne svietilo a vetrík fúkal. Ideálne počasie na púšťanie šarkanov. Internátny dvor hral najrôznejšími farbami.

Dobrá náladu nám zlepšovala veselá hudba. Deti si zasúťažili v prekážkovom behu so šarkanmi a zatancovali. Na konci dostali všetky deti sladkú odmenu a každé

oddelenie bolo odmenené spoločným diplomom. Výborne sme sa zabavili a veríme, že ďalší ročník bude rovnako úspešný.

Martinka Kressová

Tvorivé dielne so starými rodičmi

V októbri, ako je už zvykom, sme 27.septembra v priestoroch Špeciálnej materskej školy pripravili Tvorivé dielne pre starých rodičov.

Deti si spoločne s pani učiteľkami pripravili kultúrny program, na ktorom ukázali, čo sa zatiaľ naučili. Predviedli sa v plnej paráde

jesennými pesničkami, básničkami a tancami, do ktorých nezabudli prizvať ani starých rodičov. Bodkou programu bolo divadielko O repe, ktoré najprv predviedli naši najmenší a potom si ho zahrli spoločne so starými rodičmi.

A čo vyrobili pre svoju starkú či starkého? Tento rok si deti pripravili ako prekvapenie svietniky, ktoré samy pomalovali farbami na sklo.

Po programe nasledovali tvorivé dielne. Starí rodičia spoločne so svojimi vnúčencami pripravovali jesenných šarkanov, ktorí nám dodnes zdobia materskú školu.

Akcia sa vydarila k spokojnosti všetkým a my sme radi, že do našej školy prichádza každým rokom viac a viac starých rodičov.

Maťka Černická

Projektové stretnutie TSL v Kremnici

V pondelok 14. novembra 2016 sa uskutočnilo v Kremnici prvé stretnutie účastníkov projektu „Teaching Sign Language“ v rámci Programu Erasmus+, Kľúčová akcia KA1 – Vzdelávacia mobilita jednotlivcov za účasti partnerov z Francúzska a Slovinska.

Tento projekt začal 1. septembra 2016 a potrvá do 31. augusta 2017. V rámci projektu naši učitelia Romana Ridzoňová, Lucia Novodomcová, Zuzana Durbáková a vychovávateľ Rudolf Bartošík navštívia v nasledujúcom období organizácie pre Nepočujúcich v marci vo Francúzsku, v máji v Slovinsku a v júni v Rumunsku. Schválený rozpočet pre tento projekt je vo výške 9.012,- EUR. Partneri zo Slovinska pricestovali do Kremnice v nedeľu a tak sa mali možnosť v pondelok ráno zúčastniť vyučovacieho procesu v priestoroch soezelen a rytmicko pohybovej miestnosti. Veľmi príjemné popoludnie prežili v priestoroch školského internátu na III. oddelení počas workshopu Stanislava Lubinu s Nepočujúcimi žiakmi. V utorok ráno po otvorení stretnutia našim vedením školy nám Romana Ridzoňová už tiež za účasti štyroch partnerov z Francúzska vo svojich prezentáciách predstavila kultúrnu identitu Nepočujúcich a formou dramatisácie aj slovenskú prstovú abecedu. Počas rokovaní bol primárnym komunikačným prostriedkom medzinárodný posunkový jazyk a anglický jazyk. Už v týchto momentoch prebiehala veľmi živá diskusia medzi účastníkmi a robili sa komparácie prstovej abecedy jednotlivých krajín. V stredu 16. novembra 2016 bol pripravený pre účastníkov projektu veľmi bohatý program v Trnave a v Bratislave. Dopoludnia nám predstavil svoju činnosť riaditeľ Trnavskej asociácie spolku nepočujúcich Jaroslav Cehlárik a dlhoročný nepočujúci

pedagóg Peter Birka zo Spojenej školy internátnej Hrdličková v Bratislave. Popoludní nás až do neskorých večerných hodín sprevádzal programom o Slovenskom posunkovom jazyku univerzitný profesor Roman Vojtechovský a o pôsobnosti in STV nás informovala nepočujúca autorka knihy „Črepiny hluchoty“ Veronika Vojtechovská. Touto cestou sa chcem veľmi pekne poďakovať pani Lucii Novodomcovej, ktorá nám nielen počas celého týždňového stretnutia tlmočila jednotlivé prezentácie z medzinárodného posunkového jazyka, ale tiež sprostredkovala stretnutie s týmito osobnosťami a odborníkmi zo sveta Nepočujúcich. Domov sme sa vrátili až vo štvrtok ráno, pretože času bolo veľmi málo a my sme chceli využiť každú príležitosť na podelenie sa so svojimi skúsenosťami z práce s Nepočujúcimi deťmi. Vo štvrtok dopoludnia nasledovala prezentácia činnosť jednotlivých organizácií a populudňajší sviatočný program sa ukončil v Klube pre Nepočujúcich v Kremnici. Diskusia na tomto mieste trvala až do večerných hodín a naši Nepočujúci Kremničania nielen pohostili, predstavili svoju činnosť, ale tiež boli veľmi zvedaví a dávali našim partnerom mnoho zaujímavých otázok. Počas stretnutia v Kremnici sme postrádali našu členku teamu Zuzanu Durbákovú, ktorá sa veľmi aktívne zúčastňovala prípravných fáz tohto stretnutia, ale zo zdravotných dôvodov mohla prísť medzi nás až vo štvrtok popoludní. Veľmi sa však tešíme na jej i naše stretnutie s partnermi v jednotlivých štátoch a tiež na pokračovanie témy tohto projektu, ktorou je osvojenie si metód a foriem vzdelávania žiakov v posunkovom jazyku.

Rudko Bartošík

Univerzitný týždeň s patrónkou mesta

Asi takto by sa dal pomenovať týždeň, v ktorom si naši kremnickí kresťania pripomínali spomienku na patrónku mesta, pannu a mučenicu, Svätú Katarínu Alexandrijskú. Okrem iného je táto žena aj patrónkou dievčat a tu začína moja drobná paralela.

Do školského internátu pre nepočujúcich k nám pricestovalo sedem dievčat z Katedry pedagogiky Univerzity Komenského v Bratislave. Počas nasledujúcich dní sa zapájali spolu s nami do výchovno vzdelávacieho procesu našich detí vo všetkých výchovných skupinách. Program začínali turistikou v okolí Kremnice, počas ktorej mohli spoznať nielen krásy nášho históriou opradeného mesta a sviežu vôňu dýchajúcich hôr. V týchto prvých krokoch s našimi zálesákmi sa otvárali pomyselné brány komunikácie, tak v hovorenom ako aj posunkovom jazyku. Pre mnohých z nich to bola prvá skúsenosť priameho kontaktu s nepočujúcimi.

Nebudem písať o tom, čo všetko by sa mohlo robiť lepšie na Univerzite Komenského v Bratislave, lebo rezervy tu vidím veľmi veľké, skôr sa však zameriam na moju skúsenosť z pozorovania tohto vzťahu, medzi „nepokazeným pedagógom“ a dieťaťom. Posledný večer sme hovorili o tom, ako všetko dievčatá pozorovali počas našej práce. Zaujímala ich naša príprava na vyučovanie, komunikácia s deťmi ako aj voľnočasové aktivity. Zostalo však nedopovedané, ako sme aj my vychovávatelia zároveň spoznávali túto

vzájomnú príťažlivosť sveta univerzitného so svetom primárnym.

Bolo veľmi milé pozorovať ich tvorivosť, žiadne kópie, len túžba byť originál a snaha dať dieťaťu možnosť prejaviť sa ako originál. To som videl najmä vtedy, keď malovali deťom tváre farbami počas prípravy na vystúpenie klaustra Adyna. Chlapci mali rôzne predstavy, ale nevidel som z ich strany komunikáciu v zmysle „to sa nedá“. Naopak vždy sa našla cesta, aby sa to dalo. Po úžasnem bublinkovom predstavení Adyna sme začali s deťmi z cesta robiť pizza rožky, pre nás všetkých. Opäť nezostali ich ruky suché, ale s deťmi plnili cesto. Je dobré, že to neurobili za nich, ale ukázali im cestu a len ich viedli ku konečnému maškrtnému výsledku. No a na záver dňa bývala tiež zábava počas ktorej sa celé oddelenie roztancovalo. Sedieť by ste videli málokoho a aj to len preto, aby si trochu vydýchol. Hanba z toho ako budem vyzerat' pred deťmi bola ďaleko od ich triezveho pohľadu na realitu, v ktorej sa zrazu ocitli. Počas pizzových prestávok sa zároveň vyučoval posunkový jazyk, našťastie to prebiehalo v opačnom garde, nepočujúce deti učili „nepokazených pedagógov“. Je ešte veľa, čo by som mohol o tejto skúsenosti napísať. Zastanem však a ukončím to záverečnou myšlienkou. Súťcou ku všetkým „nepokazeným pedagógom“, ktorí sú otvorení a vedia počúvať i pozerat', čo im dieťa hovorí.

Rudko Bartošik

I. zážitkové učenie v prírode

Výhľad z okien našej školy je nádherný. Ponúka obraz krajiny, ktorý je, aj nie je, stále rovnaký. Ten istý kopec, ten istý chodník, tie isté domy, tá istá záhradaa predsa vždy iná. Ročné obdobia spolu s počasím prekvapujú svojim „umeleckým nadaním“ a schopnosťami „maľovať“ krajinu okolo nás. A hoci si myslíme, že poznáme už aj každý kameň na ceste, nový deň je vždy príležitosťou objavovať niečo zaujímavé.

Preto sme sa v tomto školskom roku rozhodli raz do mesiaca vymeniť školské lavice za čerstvý vzduch a prírodu, aby sme lepšie spoznali kraj, v ktorom žijeme a aby sme si tiež spestrili vyučovacie hodiny...Po prvý krát sme do prírody vykročili 23. septembra.

Žiaci prvého stupňa základnej i špeciálnej školy si rozšírili poznatky o typoch krajiny, v ktorej sa rozprestiera Kremnica. Mali možnosť porovnávať mestskú krajinu s krajinou hornatou. Pri výstupe na Kalváriu si overili, že obzor – teda časť krajiny, ktorú vidíme z jedného

miesta – je väčší na kopci, ako dolu v meste. Vyskúšali si, že tieň je ráno dlhší a postupne sa skrakuje. Popri lesnom chodníku rástli stromy a kríky, ktorých mená si takmer všetci zapamätali. Ich listy už hrali rôznymi farbami a keď pofúkol vetrík, spustil sa farebný „dážď“. Niektorí odvážlivci si dokonca vyskúšali, ako chutia zamrznuté šípky, triedili živé a neživé prírodniny.

Najvyšší bod Kalvárie ponúkol ideálne podmienky na orientáciu v prírode. Tretiaci a štvrtáci si upevňovali praktické skúsenosti v práci s mapou a buzolou. Zapamätať si názvy jednotlivých vrchov, ktoré boli z tohto miesta viditeľné, vôbec nebolo jednoduché (pre istotu sme si všetky aj zapísali).

Späť do školy sa nám kráčalo ľahko, veď sme šli dolu kopcom, s batohmi odľahčenými zjednou desiатou. A ak sa odo dnes niekto našich detí spýta, ktorým smerom je Nevoľné, Horná Ves či Kopernica, alebo kde je Grobňa, verím, že odpovedia správne.

Stanka Miklášová

II. zážitkové učenie v prírode

Dňa 27. októbra 2016 sa žiaci prvého stupňa našej školy zúčastnili zážitkového učenia v prírode na tému: Náučným chodníkom ihličnatých stromov.

Spoločne sme sa vybrali na vychádzku do okolia Kremnice. Naše prvé kroky viedli na vrch Štós, kde sa deti občerstvili a čo to naučili.

Na krátkej zastávke sme si povedali, aký je rozdiel medzi ihličnatým a listnatým stromom a lesom, aký je to les zmiešaný, aký význam má les pre život človeka ako aj celej prírody.

Žiaci sa naučili rozlišovať jednotlivé druhy ihličnatých stromov podľa ich ihličia a šušiek. Dnes už vedia, ktorý strom je smrek, ktorý borovica, jedľa, či smrekovec opadavý.

Naše kroky ďalej viedli cez „zmiešaný les“ na Bujačiu lúku, kadiaľ vedie aj náučný chodník.

Žiaci sa prostredníctvom informačných tabulí mali možnosť bližšie oboznámiť

s rastlinami a živočíchmi, ktoré v okolí Kremnice rastú a žijú. Výlet sa nám vydaril, počasie nám prišlo. A aj keď žiaci počas vychádzky často zdolávali i neľahký terén, všetci ho napokon zvládli. Do školy sa vracali unavení a plní nových zážitkov a vedomostí, ktoré môžu ďalej využiť pri učení ako aj v živote.

Maťka Černická

III. zážitkové učenie v prírode

24. novembra 2016 sa uskutočnilo v poradí už tretie Zážitkové učenie v prírode. I. stupeň si vybral trasu, ktorá sa viazala k téme: Zvieratá – Salaš Revolta, Kremnické Bane. Žiaci II. stupňa a Praktickej školy sa vybrali na Nevoľné.

Je dobré, občas nechať školské tašky doma, matematické príklady a vybrané slová, memorovanie, opakovanie a učenie sa za lavicami školských tried. Nechať všetky tieto veci napospas ďalším školským dňom a vybrať sa za učení, ktoré prináša sám Život.

Učenie v prírode nám všetkým prináša niečo, čo prináša iba Život. Stúpanie do vysokých kopcov, ktoré nám vysáva z vreciek všetku našu silu ako ťažké dni plné skúšok. Ťažké zdolávanie prekážok, pri ktorých pocítujeme pomoc kamaráta. Kamaráta, ktorý povzbudí, poteší, pomôže, počká. A následné klesanie, kedy cítime, že sa nám naša sila opäť prinavracia späť a cítime sa tak šťastne.

I. stupeň si spojil svoju trasu so stanovenou témou Zvieratá. Vybrali sme sa na Kremnické Bane, na Salaš Revoltu. Cestou, ktorá sa niektorým zdala až prídlhá a možno viac ako otravná, sme spájali do jedného batôžka spoločné sily a podávali ju každému, kto ju potreboval. Stretávali sme sa s podomovými strážcami domov, so psami a mačkami, ktoré mali šedo, čierno-biele farby. Po príchode na Salaš, sme mali zaslužený oddych, s rožkami, jablkami, čajmi a keksíkmi v rukách. Vyhladovaní, ale šťastní a hrdí. Sami na seba, aj jeden na druhého...že sme to zvládli.

Na Salaši sme videli rôzne domáce zvieratá, ktoré sme si potom spoločne zopakovali v pracovných listoch. Je dobré ísť na výlet. Zažiť veľa veselých, odvážnych a dobrodružných chvíľ.

Čo je však ešte lepšie, je mať kamaráta....s ktorým tie chvíle môžeme zdieľať.

Kristína Pulišová

Zážitkové učenie pohľadom detí z 1. a 2. ročníka ZŠ

Rozvíjame čitateľskú gramotnosť žiakov – literárna tvorivosť

MICHAL PÍŠ
ROLAND HORVÁTH
JABLKO

Smutné jablko,
padá jablko,
deti radi jedia,
podľa veľkosti ich triedia.

Schováme sa na zime
A o chvíľu spievame.
Jablká na kompót,
To je super obchod.

Varíme jablká,
Bude z nich kompót,
Aj hrušky dostali,
Cukor a škoricu videli.

Chcem hnedú tvár,
Na dvor hrabať sa dám.
Stojí vonku strašiak
ako smiešny vešiak.

JERONYMO TÖKÖLY
PATRIK MESZÁROS
JESEŇ

Jeseň, pekné obdobie roka,
hnedá, zlatá každá stoka,
Síce sa na zlé veci nechcem dívať,
ale musím ráno skoro vstávať.

Lístie hrabať, to musím znieť,
aspoň jablká smiem jesť.
Týmto som si istý...
zdvihnú ti náladu farebné listy.

Žlté hrušky a hnedé orechy,
padajú Ti na hlavu zo strechy.
Ironicky: Hurá, hej!
znova hodina výtvarnej.

A tráva je krásne zlatá,
takže si myslím,
že jeseň je dosť bohatá.

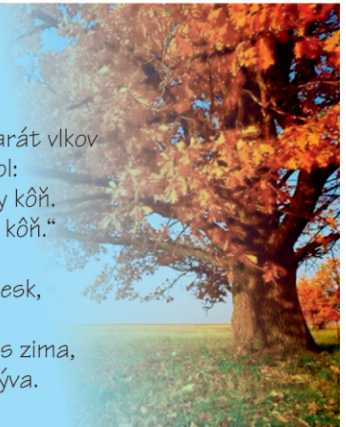
MARTIN GAŠPAROVIČ A ŠIMON KANINA
MEDVEĎ V JASKYNI

Dnes sa jeseň pripraví,
že príde zima už.
Listy popadali na zem
a stromy tancujú.

Medveď všetko jedlo zje,
lebo cez zimu hibernuje.
A v lese zvieratá žili,
do jaskyne sa skryli.

Medveď je najlepší kamarát vlkov
a toto mu do hlavy vtíkol:
„Bude pri Martinovi biely kôň.
Bude pri Martinovi biely kôň.“

Kôň utekal rýchlo ako blesk,
ako blesk a veľký tresk.
Medveď vie, že je už dnes zima,
a tak sa do jaskyne skrýva.

ADRIÁN DEBNÁRIK
PETER PETRÁN
JESEŇ – PLESEŇ

Jeseň je ako pleseň,
Nikdy nezmizne tak rýchlo,
akoby si chcel.

Ručia jelene
a ježko si jablká kradne.
Ježko bežal do búdočky
A robil si guľôčky.

Jeseň je suprovál
Ježko po záhrade beháva.
Jablčka si zbiera,
už ho uši bolia,
keď jeho žena spieva.

ERIK ZOBAN
DÁVID KMEŤ
BOHATÁ JESEŇ

Jeseň, jeseň bohatá
do pol boka odratá,
Odratá je veľa,
ako moja žena.

Ženy nemajú rady jeseň,
lebo majú na nohách pleseň.
Pleseň majú preto,
lebo jeseň je pieseň.

Pieseň, pieseň o jeseni,
jedia nás
a my jeme
lesné zveri.

Jeseň, jeseň zafarbená,
stuchlinami
aj črevami.

Laura Radičová,
Rašo Bíleš
A Ela Daubnerová
PRIVÍTANIE

Privítajme tú jeseň.
Privítajme tú jeseň.
Kde opadá lístie.
Kde opadá lístie.

Privítajme tú zimu.
Privítajme tú zimu.
Kde je ti chladno.
Kde je ti chladno.

Privítajme tú jar.
Privítajme tú jar.
Kde je tak nádherne.
Kde je tak nádherne.

Privítajme to leto.
Privítajme to leto.
Kde je tak teplo.
Kde je tak teplo.

MICHAELA PECHOVÁ
MICHAEL ŠARKÓZI
FAREBNÁ JESEŇ

Jeseň vyfarbuje lístie,
Tak bude i o rok iste.
Prechádzka prírodou,
To nie je náhodou.

V objatí stromov,
Musím ísť domou.
Jesenné lístie pohrabať,
Tak to má byť, tak sa má stať.

O mesiac bude zima.
Postielka moja, skry mal
Mesiačik veľký, zlatistý,
Bozkáva jeseň na listy.

Exkurzia našich žiakov v SOŠ pre SP na Kocelovej ulici v Bratislave

Interview. Redaktor sa pýta.

Žiaci 9. ročníka ZŠI Šimon Kanina, Michal Píš a Martin Gašparovič odpovedajú.

Re: Aký bol tvoj prvý dojem, keď si vošiel do budovy školy a rozliadol si sa okolo seba?

Ši: No, pekne je tu.

Mi: Môj prvý dojem bol normálny. Bola tam pekná vôňa jedla.

Ma: Budova bola zaujímavá.

Re: Ktoré študijné odbory ponúka táto škola?

Ši: Ja si pamätám len kaderníka.

Mi: Táto škola ponúka študijné odbory čalúnnik, záhradník, strojár, počítačový grafik, kaderník.

Ma: Dobre, povedal všetko. Ale zabudol na odbor kníhviazač.

Re: Kde bol sympatický profesor, profesorka?

Ši: V odbore kaderník bola sympatická profesorka – majsterka.

Mi: Sympatická profesorka – majsterka bola v čalúnnickej dielni. Vedela dobre posunkovať.

Ma: Mne bol sympatický profesor počítačovej grafiky, lebo sa stále usmieval.

Re: Ktoré činnosti v odborných dielnach ťa najviac zaujali?

Ši: Kaderník robil pekné účesy.

Mi: V jednotlivých odboroch ma najviac zaujali činnosti v čalúnnickej dielni.

Ma: Ja som chcel vidieť elektrikársku dielňu, ale bola zatvorená.

Re: Ktorý výrobok ťa najviac potešil?

Ši: Ja som si vyrobil knihu pre seba v kníhviazačskej dielni.

Mi: Najviac sa mi páčili výrobky v čalúnnickej dielni.

Ma: Mňa najviac potešila výroba vianočných ozdôb v záhradkárskej

dielni. Ja si ozdobu zavesím na vianočný stromček u nás doma.

Re: Stretol si v škole kamarátov, známych?

Ši: Ja som v čalúnnickej dielni stretol bývalého žiaka našej školy Dominika.

Mi: V škole som stretol viac kamarátov aj známych. Mój kamarát Matúš z Trenčína bol v čalúnnickej dielni a Matej z Lučenca študuje počítačovú grafiku.

Ma: Aj náš kamarát Nikolas z Bratislavy sa učí za čalúnnika.

Mi: Pracuje tu aj náš kamarát Jozef Rigo ako učiteľ aj vychovávateľ.

Re: Vedel by si vybrať jeden odbor, ktorý super?

Ši: Ja neviem.

Mi: Ja vyberiem len jeden odbor – čalúnnik.

Ma: Super bol odbor počítačový grafik.

Re: Čo iné, špeciálne, sa ti v škole páčilo?

Ši: Asi to, že sa mi zapáčilo kreslenie. Doteraz som ho nemal rád.

Mi: Špeciálne sa mi páčilo, ako som si v počítači upravoval svoju tvár. Bolo to zábavné a vtipné.

Ma: Ja by som chcel, aby školu opravili, aby bola nová a luxusná ako moderný obchodný dom.

Re: Ďakujem za rozhovor a prajem vám veľa šťastia pri výbere strednej školy.

(So žiakmi 9. ZŠ pripravila vyučujúca SJL D. Oswaldová)